

Най-леката смърт.

Един човек в раздразнено състояние извършил голямо престъпление, за което, според закона, се следвало да бъде осъден на смърт.

Същия човек бил направил големи добрини на своето отечество и се ползувал с добро име пред царя на тази страна. Заради тези му добрини царят искал да се покаже състрадателен към него и затова пратил своя пръв министър да му предложи, сам той да си избере, от каква смърт иска да умре.

Царския министър се явил при осъденият и му казал:

„Нашия цар иска да ти укаже известна милост. Той ти дава свобода сам да си избереш смъртта. Ако искаш да бъдеш застрелян, войниците са готови; ако искаш да ти посекат главата, джелатина чака; ако искаш да те обесят, вжжето виси; искаш ли да бъдеш отровен, веднага ще купим отрова. Но така или иначе, ти трябва да умреш! Друг изход няма“.

Осъденият отговорил:

„Щом царя ми дава право сам да си избира смъртта, то аз избирам старческата смърт. Слушал съм, че тя била най-тихата смърт.“

Министра съобщил на царят отговора му.

„Така да бъде“, казал царя. „Дал съм дума, не мога да я троша“.

И заповядал да оставят осъдения да умре от старост.

